

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΗΣΙΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ-Δ ΤΑΞΗΣ

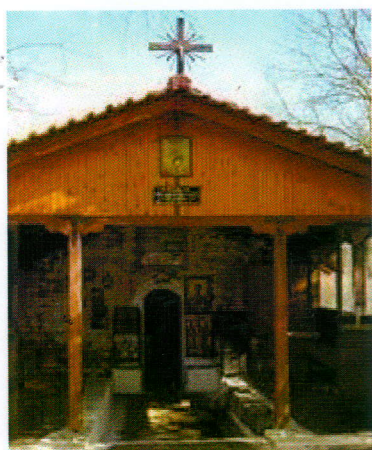
ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑ : ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ –ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ –ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΠΠΟΥΔΩΝ ΜΑΣ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014

Το ἔθιμο «Ντουντούλε»

Στο χωριό μας, τους Λόφους Φλώρινας,
πριν πολλά χρόνια υπήρχε το ἔθιμο
«Ντουντούλε».

Το καλοκαίρι, σε περίοδο ξηρασίας οι
σοδειές κινδύνευαν να καταστραφούν. Τότε
τα παιδιά του χωριού ἐκτενών ἕνα αγό-
ρι με πρασινάδες, ἀπὸ τῆ κορυφή ως τὰ
νύχια, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ἀναγκαστεῖται.

Σὴν συνέχεια γύριζαν σὲς γειτονιὲς
καὶ τραγουδοῦσαν ἕνα ποιηματάκι:

«Ντουντούλε, ντουντούλε

κάνε το θεό

νὰ ρίξει μιὰ βροχή»

Οἱ κάτοικοι ἐβγαίνουν στους δρόμους,
κρατώντας κουβάδες με νερό καὶ ἐβρε-
χαν το «Ντουντούλε». Το νερό συμβόλιζε
το νερό τῆς βροχῆς ποὺ θὰ ἐληφτε

γιὰ νὰ ποτίσει τὰ χωριάφια.

Μετά ἀπὸ δύο μέρες το θαῦμα γι-
νόταν! Ἐβρέχε καταρρακτωδῶς καὶ οἱ
καλλιέργειες γλίτωναν!

Διήγηση: ὁ μαθητὴς μετ.
Πετρόπουλος Αλέξανδρος

Φαίητις

Ταραντσουλόπου Δ' τάξη

Έθιμο

Ένα έθιμο που γινόταν παλιά ήταν το
«ντουνταύρι». Πού σημαίνει βροντή. Τις χρονιές
που είχε ξηρασία μαζεύουνταν όλοι οι κάτοικοι
του χωριού, και διάλεγαν έναν νέο, του έβγαζαν
τα ρούχα και τον ντύναν με φύλλα και
κλαδιά, τον γυρνούσαν σε όλο το χωριό και
όλος ο κόσμος έρχνε νερό πάνω του, τραγου-
δώντας όλοι ένα τραγούδι στην τοπική διάλεκτο,
το τραγούδι της βροντής παρακαλώντας να
βρέξει.

Μάκης Πρόιος

Διήγηση

Ο παππός μου

Λάζαρος Πρόιος

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΗΣΙΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ-Δ ΤΑΞΗΣ

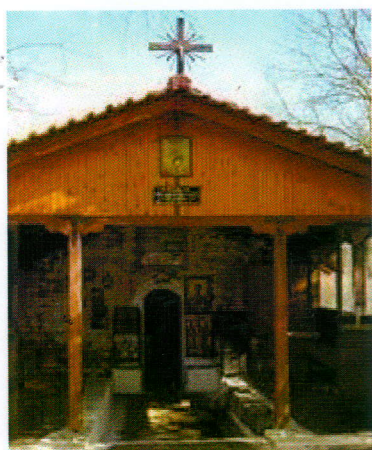
ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΑΣΚΑΛΑ : ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ –ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ –ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΠΠΟΥΔΩΝ ΜΑΣ

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014

Το ἔθιμο «Ντουντούλε»

Στο χωριό μας, τους Λόφους Φλώρινας,
πριν πολλά χρόνια υπήρχε το ἔθιμο
«Ντουντούλε».

Το καλοκαίρι, σε περίοδο ξηρασίας οι
σοδειές κινδύνευαν να καταστραφούν. Τότε
τα παιδιά του χωριού ἐκτενών ἕνα αγό-
ρι με πρασινάδες, ἀπ' τη κορυφή ως τα
νύχια, ἔτσι ὥστε να μην αναγκαστοῦν.

Σε συνέχεια γύριζαν στις γειτονιές
και τραγουδούσαν ἕνα ποιηματάκι:

«Ντουντούλε, ντουντούλε

κάνε το θεό

να ρίξει μια βροχή»

Οι κάτοικοι ἐβγαίνουν στους δρόμους,
κρατώντας κουβάδες με νερό και ἐβρε-
χαν το «Ντουντούλε». Το νερό συμβόλιζε
το νερό της βροχής που θα ἐλάμβανε

για να ποτίσει τα χωριάφια.

Μετά ἀπὸ δύο μέρες το θαῦμα γι-
νόταν! Ἐβρέχε καταρρακτωδῶς και οι
καλλιέργειες γλίτωναν!

Διήγηση: σπουδαίου μεν
Πετρόπουλου Αλέξανδρου

Φαίητι

Ταραντσουλάου Δ' τάξη